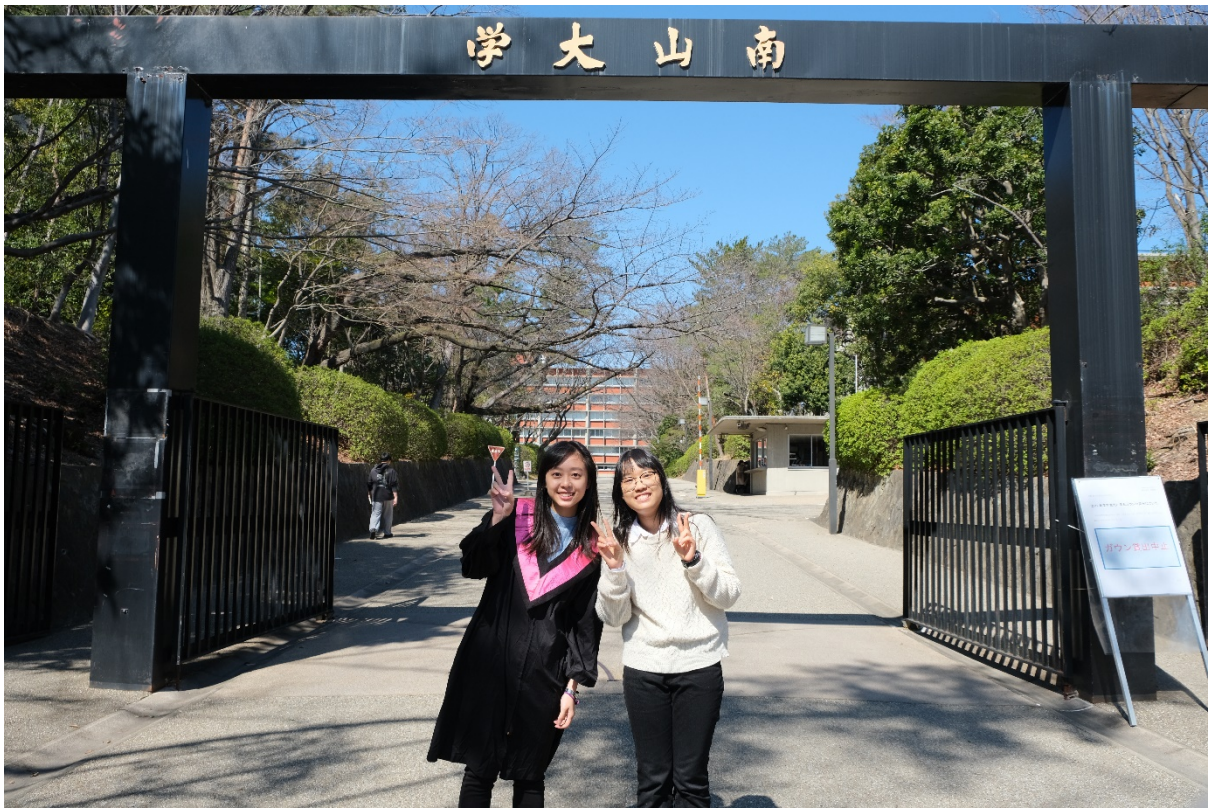
ประสบการณ์การไปแลกเปลี่ยน ณ ประเทศญี่ปุ่น

เนื่องจากการเดินทางไปแลกเปลี่ยนครั้งนี้ เป็นประสบการณ์ในการไปเรียนแลกเปลี่ยนต่างประเทศครั้งแรกของดิฉัน จึงทำให้ดิฉันมีความรู้สึกต่าง ๆ มากมายประดังกันเข้ามาในเวลาเดียวกัน ทั้งความรู้สึกกังวลว่าตนเองจะใช้ชีวิตที่ญี่ปุ่นโดยการพึ่งแต่ตัวเองได้จริง ๆ หรือไม่ ทั้งความรู้สึกตื่นเต้นในฐานะนักศึกษาเอกญี่ปุ่นที่อยากลองใช้ทักษะที่สั่งสมมาเพื่อที่จะได้ลองอาศัยอยู่ในประเทศญี่ปุ่นที่ตนเองชื่นชอบและใฝ่ฝันมาตลอด ดิฉันจึงอยากบอกเล่าประสบการณ์ที่ได้รับจากการไปแลกเปลี่ยนของตัวเอง ดังนี้

สถานที่ที่ดิฉันได้ไปเรียนแลกเปลี่ยนคือ มหาวิทยาลัย Nanzan Umiversity ณ เมืองนาโกย่า (ปัจจุบันตั้งอยู่ในจังหวัดไอจิ) เนื่องจากไม่ใช่สังคมคนเมืองเท่ากับโตเกียว ผู้คนที่นี่จึงค่อนข้างใจดี ยิ้มแย้มและมีความเป็นกันเอง บางทีก็ทำให้ดิฉันอดคิดไม่ได้ว่าที่นี่เหมือนกับประเทศไทยที่กำลังใช้ภาษาญี่ปุ่นในการสื่อสารกันอยู่มากกว่า และด้วยความที่ค่าครองชีพไม่สูงมากถ้าเทียบกับเมืองหลวง จึงไม่ลำบากเรื่องค่าใช้จ่ายรายวันมากนัก

(ภาพเพื่อนชาวไต้หวันและนักศึกษา)

วิชาที่มีการจัดการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัย Nanzan University ค่อนข้างมีความหลากหลาย มีทั้งวิชาที่เน้นเสริมสร้างทักษะเกี่ยวกับภาษาญี่ปุ่น(ไวยากรณ์ ธุรกิจญี่ปุ่น วรรณกรรมญี่ปุ่นโบราณ เป็นต้น) และวิชาเชิงปฏิบัติเพื่อสัมผัสศิลปะและวัฒนธรรมญี่ปุ่น (เขียนพู่กัน ชงชา จัดดอกไม้ เป็นต้น) ซึ่งสามารถเลือกตามความสนใจของผู้เรียนได้อย่างอิสระ โดยมีเงื่อนไขว่าจะต้องเรียนไม่ต่ำกว่า 14 หน่วยกิต/เทอม ส่วนตัวดิฉันค่อนข้างชอบวิชาชงชามาก ได้เรียนรู้ขั้นตอนการเข้าร่วมพิธีชงชาที่ถูกต้องและได้รับประทานขนมญี่ปุ่นอร่อย ๆ รูปทรงสวยงามทุกสัปดาห์ ดิฉันคิดว่าเหมือนเป็นคาบเรียนสำหรับผ่อนคลายความเหนื่อยล้าหรือความเครียดต่าง ๆ ได้ดี

(ภาพขนมและชาเขียวที่ชงเองในวิชาชงชา)

(ภาพดอกไม้ที่ได้ทำในวิชาอิเคบานะ)

หอพัก Kojima International Residence ที่ดิฉันเคยอาศัยนั้นเป็นหอพักที่อยู่ในความดูแลของบริษัทโคจิม่าซึ่งเป็นบริษัทผลิตอะไหล่รถยนต์ให้กับ Toyota นอกจากทุนเพื่อช่วยเหลือเรื่องค่าที่พักและค่าใช้จ่ายแล้ว ทางหอพักยังมีการพาไปทัศนศึกษาในสถานที่ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับบริษัทโคจิม่าอย่างสม่ำเสมอ ไม่ว่าจะเป็นโรงงานผลิตคอนโซลรถยนต์ โรงงานผลิตคุกกี้เพื่อให้โอกาสให้กับแรงงานผู้พิการ เป็นต้น นอกจากจะทำให้ดิฉันได้ทราบว่าเมืองนาโกย่านั้นมีความสำคัญในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมรถยนต์ของประเทศญี่ปุ่นเพียงใดแล้ว ยังทำให้ดิฉันเกิดความสนใจในเรื่องกลไกการประกอบและการทำงานของเครื่องยนต์อีกด้วย อีกทั้งเนื่องจากหอพักเป็นหอพักนานาชาติที่รับคนจำนวนค่อนข้างน้อย (ไม่เกิน 10 คน/1 ปีการศึกษา) จึงทำให้สนิทสนมกับรูมเมทตัวแทนจากประเทศอื่น ๆ ได้ง่ายขึ้น

(ภาพนักศึกษาและเพื่อนๆสมาชิกในหอโคจิม่า ขณะกำลังทัศนศึกษาโรงงานทำกระดาษญี่ปุ่นวะชิ)

นอกจากสังคมที่หาได้จากในคลาสเรียนแล้ว เนื่องจากที่มหาวิทยาลัยมีโซนส่วนกลางที่เรียกว่าห้อง Stella ซึ่งเป็นโซนที่ถูกจัดขึ้นเพื่อนักศึกษาต่างชาติได้มานั่งพูดคุย ทำการบ้านหรือรับประทานอาหารกลางวันโดยเฉพาะ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ดิฉันได้พบเจอและผูกมิตรกับเพื่อนหลายเชื้อชาติไม่ว่าจะเป็นแถบเอเชียหรือยุโรป ได้แลกเปลี่ยนความคิดและยอมรับความแตกต่างทางวัฒนธรรม อีกทั้งดิฉันยังได้ลองหาชมรมของมหาวิทยาลัยที่ตนเองชอบตามคำแนะนำของอาจารย์ จึงทำให้ได้รู้จักกับเพื่อนชาวญี่ปุ่นมากมายที่มีความสนใจในด้านเดียวกัน ได้สัมผัสประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมและออกบูธของชมรมในงานวัฒนธรรมที่จัดขึ้นในมหาวิทยาลัย

(ภาพงานสังสรรค์กับเพื่อนนานาชาติ)

ประสบการณ์การไปแลกเปลี่ยน ณ ประเทศญี่ปุ่นในครั้งนี้ทำให้ดิฉันได้พบเจอกับผู้คนที่ดีและได้ลองทำสิ่งต่าง ๆ มากมายที่แม้แต่ตนเองก็ไม่เคยคิดมาก่อนว่าจะได้ทำ แต่ทั้งนี้ ประสบการณ์ที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้นคงไม่อาจเป็นจริงได้ถ้าหากดิฉันไม่ได้รับโอกาสจากผู้มีอุปการคุณหลาย ๆ ท่าน ไม่ว่าจะเป็นคณะอาจารย์ กองวิเทศสัมพันธ์ รวมไปถึงบุคคลหรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่ช่วยมอบโอกาสนี้ให้

